

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM

Broj: 41 0 K 108783 26 K
Visoko, 11.6.2026. godine,

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Općinski sud u Visokom, sudija Amir Bajrić uz sudjelovanje zapisničara Alme Uzunalić, u krivičnom predmetu protiv optuženog H.B. zbog krivičnog djela „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne odlučujući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Zeničko-dobojskog kantona broj: T04 0 KT 0065208 25 od 17.11.2025. godine, nakon održanog javnog glavnog pretresa dana 11.6.2026. godine u prisustvu kantonalnog tužitelja Iveljić Davora i optuženog H.B. a, donio je i dana 11.6.2026. godine javno objavio sljedeću:

PRESUDU

OPTUŽENI: H.B. , sin A. i majke M. rođene K., rođen ... godine u V., gdje je i nastanjen u ulici S. broj ..., pismen, posjeduje SSS, po zanimanju trgovac, nezaposlen, neoženjen, vojsku nije služio, vodi se u vojnoj evidenciji, lošeg imovnog stanja, Bošnjak, državljanin BiH, JMB: ..., neosuđivan

KRIV JE

Što je:

- Dana 06.08.2025. godine, oko 14,30 sati, u V., u svojoj porodičnoj kući koja se nalazi u ulici S. broj ..., u kojoj živi sa svojom majkom M., ocem A. i bratom O., fizički nasrnuo na brata O. kada je među njima došlo do neke rasprave, na način da mu je rukama i nogama zadao više udaraca po čitavom tijelu, pa kada mu je O. u samoodbrani šakom uzvratio jedan udarac u predjelu lica i počeo bježati, uzeo jednu saksiju u kojoj je bila zemlja, te je bacio za njim, ali ga ona nije pogodila, svjestan da na taj način ugrožava O. mir i tjelesnu cjelovitost, što je i htio, te ovakvim fizičkim i psihičkim nasiljem ugrozio mir svog brata O.B.,

čime je učinio krivično djelo „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 1. KZ F BiH.

Pa sud optuženom na osnovu istih zakonskih propisa: te na osnovu članova: 42., 49. i 62. KZ FBiH, i z r i č e

USLOVNU OSUDU

Kojom se optuženom utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca koja se neće izvršiti ako optuženi u roku od 1 (jedne) godine od pravomoćnosti presude ne počini novo krivično djelo.

Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP-a optuženi se oslobađa dužnosti naknade krivičnog postupka i troškovi postupka padaju na teret budžetskih sredstava

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo Zeničko-dobojskog kantona (u daljem tekstu KT ZDK), je optužnicom broj: T04 0 KT 0065208 25 od 17.11.2025.godine optužilo H.B. zbog krivičnog djela „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,.

Optužnica je potvrđena od strane sudije za prethodno saslušanje ovog suda dana 20.11.2025.godine. Na ročištu o izjašnjenju o krivnji dana 18.02.2025. optuženi izjavio da nije kriv za krivično djelo koja mu se stavlja na teret te je sud zakazao glavni pretres.

Na glavnom pretresu održanom dana 11.6.2026. godine, prije početka izvođenja dokaza, optuženi H.B. je izjavio da u cjelosti priznaje izvršenje krivičnog djela koje mu se optužnicom stavlja na teret i da obećava sudu da se navedeno više neće ponoviti.

S obzirom da je optuženi H.B. u cjelosti priznao izvršenje krivičnih djela sud je u smislu člana 280. ZKP FBiH, izvršio uvid i čitanje dokaze tužilaštva i to: Specijalistički nalaz JU Dom zdravlja Visoko od 06.08.2025. godine na ime O.B. , Rješenje Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 107563 25 Zm od 07.08.2025. godine, Izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog H.B. PS Visoko od 12.08.2025. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka – oštećenog O.B. a PS Visoko broj: 08-02-09/1-1061/25 od 06.08.2025. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka P.T. PS Visoko broj: 08-02-09/1-1060/25 od 06.05.2025. godine, -zapisnik o uviđaju PS Visoko broj: 08-02-09/1-329/25 od 06.08.2025. godine. Iz iskaza oštećenog O.B. a, proizilazi da je isti brat optuženog i da je predmetnog dana optuženi poduzeo sve radnje koje se navode u izreci presude. Navedeni iskaz je potvrđen iskazom svjedoka P.T. kao i zapisnikom u uviđaju u kojem su konstatovani pronađeni tragovi rasute zemlje i slomljene saksije. Rješenjem ovog suda od 07.08.2025. godine optuženom su izrečene zaštitne mjere u trajanju od tri mjeseca zbog predmetnog događaja. Sve navedene dokaze, na koje odbrana nije imala primjedbi, sud je prihvatio kao tačne i istinite i takve da su saglasni jedni sa drugim i da u svojoj sveukupnosti čine logičnu cjelinu.

Po ocjeni suda, a imajući u vidu način i prirodu izvršenja predmetnog krivičnog djela, optuženi je navedeno predmetno krivično djelo učinio sa direktnim umišljajem jer je bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje, a sud je utvrdio da je optuženi prilikom izvršenja krivičnog djela bio uračunljiv, jer predloženim dokazima nije dovedena u sumnju mogućnost optuženog da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima u vrijeme izvršenja djela, jer je optuženi znao da je zabranjeno udarati bilo koga a posebno člana porodice i poduzimati druge radnje opisane u izreci presude prema članovima svoje porodice, jer je ponašanje koje je opisano u izreci presude zaista nasilje kojim se može ugroziti mir člana porodice ali je i pored svega navedenog to uradio jer je to htio, te su se u njegovim radnjama stekla sva bitna obilježja bića predmetnog krivičnog djela.

Time su ispunjena sva obilježja bića krivičnog djela iz člana 222. stav 1. Krivičnog zakona FBiH tj., krivičnog djela “Nasilje u porodici” koje glasi:“(1) Ko nasiljem, drskim ili bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost ili psihičko zdravlje člana svoje porodice, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine.

I priznanjem optuženog koje je u potpunosti i u skladu sa predloženim dokazima, nesumnjivo je dokazano da je isti počinio krivično djelo za koje je oglašen krivim.

Na poziv suda odazvao se oštećeni O.B. te se isti pred sudom izjasnio da ne postavlja imovinsko pravnih zahtjev prema optuženom za naknadu štete i da sa optuženim nije bilo problema poslije predmetnog događaja.

Sud napominje da je sam zakonodavac za predmetno krivično djelo „Nasilje u porodici“ iz člana 222. 1. KZ FBiH¹ propisao novčanu kaznu ili kaznu zatvora do jedne godine i da je sud u svakom konkretnom predmetu obavezan da cijeni sve okolnosti konkretnog slučaja. Stoga je sud u ovom predmetu u skladu sa odredbom člana 49. KZ FBiH iz razloga koji će biti opisani u nastavku sankciju optuženom izrekao i odmjerio u skladu sa Krivičnim zakonom, imajući u vidu svrhu krivično-pravnih sankcija i uzimajući u obzir sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća, odnosno, olakšavajuće i otežavajuće okolnosti.

Uvidom u izvod iz kaznene evidencije za optuženog od 12.08.2025. godine sud je utvrdio da optuženi nikada ranije nije osuđivan za bilo koje krivično djelo. Prilikom izbora i odmjeravanja krivičnopravne sankcije sud je uzeo u obzir ličnost učinioca, njegov raniji život, njegovo ponašanje poslije učinjenog krivičnog djela i stepen krivice. Pri tome, sud od olakšavajućih okolnosti cijenio priznanje optuženog čime je dao doprinos bržem i efikasnije okončanju krivičnog postupka i činjenicu da isti do sada nije nikada osuđivan. Također sud je cijenio kao olakšavajuću okolnost i ponašanje optuženog poslije izvršenog krivičnog djela i navod oštećenog da sa optuženim nije bilo problema od izvršenja djela. Otežavajućih okolnosti sud nije našao na strani optuženog.

Imajući u vidu sve navedeno, kao i zakonom propisane vrste sankcija za predmetno krivično djelo tj. novčanu kaznu ili kaznu zatvora do jedne godine sud je zaključio da je kazna zatvora u trajanju od dva (2) mjeseca koja je utvrđena za krivično djelo adekvatna i da će se istom postići ciljevi specijalne i generalne prevencije. Sud cijeni da će ovako odmjerena kazna zatvora uticati na optuženog da u budućnosti ne čini krivična djela i da će pozitivno djelovati u cilju njegovog prevaspitanja. Sud dalje nalazi da će ova utvrđena kazna preventivno djelovati i na druge da poštuju pravni sistem i ne čine krivična djela, čime će biti ostvareni ciljevi specijalne i generalne prevencije, te na taj način ostvariti svrha kažnjavanja.

Međutim, sud je cijeneći sve navedene okolnosti, stava da navedenu kaznu zatvora nije neophodno izreći u efektivnom trajanju i da će se i mjerom upozorenja i to uvjetnom osudom postići svrha krivično-pravnih sankcija i mjera upozorenja jer sve navedeno ukazuje da se optuženom treba pružiti još jedna prilika upozorenjem u ovom konkretnom slučaju.

Odredba člana 60. KZ FBiH koji nosi naziv „Svrhe mjera upozorenja“ u stavu 2. glasi: (2) Svrha uvjetne osude je da se učinitelju krivičnog djela uputi upozorenje uz prijetnju kaznom

¹ Sud ovdje mora ukazati da su navedene odredbe člana 222. KZ FBiH izmjenjene izmjenama i dopunama Krivičnog zakona FBiH ("Službene novine Federacije BiH", br. 36/03, 37/03 - ispr., 21/04 - ispr., 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16, 75/17 i 31/23) koje su objavljene u Službenim novinama FBiH broj 58/25 od 01.08.2025. godine i primjenjuju se od 09.08.2025. godine ali da se na ovaj konkretni predmet ima primjeniti zakon koji je važio do donošenja tih izmjena i dopuna tj. prethodno citirana zakonska odredba i kao zakon koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela za koje se optuženi tereti ali i kao povoljniji zakon za optuženog jer su navedenim izmjenama i dopunama propisani strožiji maksimum zapriječene kazne za krivično djelo iz stava 1. člana 222. KZ FBiH, te su šire postavljena bitna obilježja tog tj. osnovnog oblika izvršenja predmetnog krivičnog djela.

kojim se omogućava ostvarivanje svrhe krivičnopravnih sankcija izricanjem kazne bez njezina izvršenja kad izvršenje kazne nije prijeko potrebno radi krivičnopravne zaštite.“. Upravo u konkretnom predmetu a cijeneći sve navedeno, sud je i izrekao optuženom mjeru upozorenja-uvjetnu osudu smatrajući da je upravo uvjetna osuda adekvatna sankcija koja je srazmjerna stepenu odgovornosti optuženog i težini počinjenog krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, i da sud smatra da će se i rokom provjeravanja od jedne godine, kao minimalnom propisanim, u ovom konkretnom slučaju u potpunosti postići opisana svrha. Optuženi mora biti svjestan da u slučaju da poćini novo krivićno djelo nakon što mu je sud na osnovu svih prethodno opisanih i utvrđenih okolnosti u ovom predmetu odlučio pružiti priliku mjerom upozorenja-opisanom uvjetnom osudom i da to učini u roku provjeravanja (ili u godini nakon isteka roka provjeravanja) utvrđena kazna zatvora u ovom predmetu i izrećena uvjetna osuda se mogu opozvati u skladu sa zakonom tj. u skladu sa ćlanom 64. KZ FBiH.

Obzirom da oštećeni pred sudom nije postavio imovinsko pravni zahtjev sud o navedenom nije ni odlučivao.

Na osnovu ćlana 202. stav 4. ZKP FBiH odlučeno je da troškovi krivićnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava jer su optuženi nezaposleni i sud smatra da bi obavezivanjem optuženog na plaćanje troškova krivićnog postupka bilo dovedeno u pitanje njegovo izdržavanje.

Imajući u vidu sve navedeno i donesena je odluka kao u izreci.

ZAPISNIĆAR

Alma Uzunalić

SUDIJA

Amir Bajrić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Zenici. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku od 15 dana od prijema presude, u tri primjerka.